

стория, която е получила своето начало изъ индийската Панча-пантра и която е преминала по-послѣ чрезъ персийскія преводъ въ европейската литература съ най-разнообразните редакции и преработки. Славянскія (така сжщо, както са види, бжлгарски) преводъ е направенъ по грцката редакция отъ 11-ятъ вѣкъ и сжхранилъ са е почти исклучително въ руските списки. Извѣстна е наистина и една сжрбска редакция отъ 14-ятъ или отъ 15-ятъ вѣкъ. Тука сме длжни да кажеме, че въ числото на памѣтниците, които безъ никакво сжмнѣние сж принадлежбле пжрвоначално на южно-славянската, и по сичките признаци на бжлгарската, литература принадлежатъ и фантастическите сказанія о царѣ Соломонѣ и Китоврасѣ, които така сжщо сж извѣстни сега преимущественно изъ руските ржкописи. Въ тие сказанія са заключаватъ цѣлъ рѣдъ приказничви преданія за онзи царь, който е билъ знаменитъ на востокъ чрезъ своята мждрость, която му е давала даже вжлшебна власть надъ духовете. Тоя сюжетъ е билъ именно такавъ, щото съ него да са вжзсползува и западно-европейскія епосъ отъ срѣдните вѣкове, и който колкото са може по-добре са е сжглашалъ съ тогавашната славянска култура. Ние нѣмаме сега бжлгарските списки на тие сказанія, но тие сж са сжхранили доста добре у сжрбете и у руските: у пжрвите памѣтъта за тоя митически Соломонъ сж са уджржале въ народните приказници и до днешниятъ день; а у руските тие сказанія сж сжществувале въ различни редакции и така сжщо сж получили най-послѣ чисто народна приказнична форма. Въ тоя кржгъ принадлежатъ: „Повѣсть царя